

[Bollerup Madsen.]

Udtalelser, der blev fremsat om Luftfarten, den yngste af Trafiketaterne i vort Land. Den fik en mægtig Opgave, da den pludselig skulde være Ambulance for alt, hvad der gik i Staa. Da var der nogle, der ikke rigtig kunde forstaa, at den ikke pludselig kunde erstatte baade Færger og Rutebaade og alt, hvad der hidtil var kommet over Vandet paa en eller anden Maade. Det kunde man nu ikke forlange, men den har dog transporteret ca. 10 000 Passagerer fra København til Provinsen og ca. 600 t Gods og har fløjet saa mange Ture sammenlagt i Kilometre, der svarer til fire Gange rundt om Jorden. Det er dog en lille Bedrift i en saadan Maaned. Men det er ogsaa rigtigt, som den ærede Forespørger sagde, at havde der været bedre Landingspladser flere Steder i Landet, kunde man have udrettet mere.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, med hvem jeg for nogle Aar siden her i Tinget diskuterede Luftfarten. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henstillede da til mig at arbejde for flere Landingspladser og bedre Lufthavne her i Landet. Jeg har gjort det inden for mit Omraade. Jeg henstiller til Gengæld til det ærede Medlem at tage sig af Fyn, hvor det ærede Medlem jo har sine Interesser og sin særlige Indflydelse. Der er ikke sket noget paa Fyn. Vi maa stadig klare os med den primitive Marslev Landingsplads, som har voldt mange Kvaler og ogsaa Farer, der dog heldigvis, takket være vore Flyveres Dygtighed og udmærkede Tjeneste, er blevet overvundet. Men jeg fornyer min Henvendelse til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om at tænke videre over denne Sag. Der er virkelig en stor Opgave her.

Hermed kan jeg slutte, og jeg takker endnu en Gang den højtærede Minister for Redegørelsen og kan anbefale, at Tinger tager den til Efterretning.

Christiani: Det har jo staaet noget længe paa med denne Forespørgsel, og jeg var begyndt at tro, at den ikke vilde komme frem, før den sidste Rest af Sneen var forsvundet. Men hvis der skulde være nogen, der har glemt, hvordan denne Vinter har været, og hvilke Vanskeligheder den har beredt Trafikken, kan de ikke gøre noget bedre end at slaa op i Rigsdagstidende for 1929, den 26. Februar, Folketingstidende Sp. 4591—4677. Der findes den store Debat, som blev indledet af det ærede

Medlem Hr. Holger Larsen, der stillede en Forespørgsel til den daværende Trafikminister Hr. Stensballe, en Forespørgsel, som falder temmelig nær sammen med den, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har stillet i Dag. Den var meget omfattende og gik stærkt i Enkeltheder, og jeg kunde godt sige, at man ved at ændre nogle enkelte Navne og Data kunde have holdt den igen i Dag, og den havde passet udmærket til Situationen. Hele Diskussionen dengang strakte sig over 86 Spalter, og den ærede Indleders Tale var paa 18 Spalter. Det var i de gyldne Tider, da man havde Talefrihed; de er jo forbi, og jeg er derfor glad ved, at jeg ikke behøver at udtale mig saa udførligt, men i alt væsentligt kan henvise til den Tale, som blev holdt ved denne Lejlighed af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen.

Jeg skal naturligvis ikke citere denne Tale, men jeg kan anføre nogle ganske enkelte Udtalelser fra Talen. Det var, hvad jeg vilde kalde — nej, ikke hvad jeg vilde kalde, men hvad det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kaldte — en voldsom Tale. Det var en „ophidsende“ Tale. Det ærede Medlem sagde: Jeg har holdt en ophidsende Tale, jeg ønskede at holde en ophidsende Tale, og jeg ønskede derved at give den højtærede Minister Lejlighed til gennem sin Tale at berolige Befolkningen. Det var heller ikke blide Ord, der blev anvendt. Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen i, at Forespørgeren i Dag, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, i Sammenligning dermed beredte os en særdeles hyggelig halv Time, og vi forstod, at der var god Forstaaelse hos den højtærede Minister over for de Vanskeligheder, der var opstaaet for Trafikken. De Bemærkninger, der blev gjort hertil, kan jeg i al Almindelighed ganske tiltræde; og jeg kan ogsaa tiltræde den Bemærkning, at en Minister, der er traadt til for ganske kort Tid siden, ikke kan være saadan inde i alting, at man kan forlange paa staaende Fod at faa Svar paa alt, hvad man vil spørge om, og man kan heller ikke gøre den vedkommende Minister ansvarlig for alt, hvad der er sket i Fortiden. Naar jeg derfor maaske paa enkelte Punkter griber lidt længere tilbage, maa jeg bede den højtærede Minister forstaa det som en Forespørgsel eller en Kritik over for Ministeriet i Almindelighed.

Jeg kommer tilbage til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, som begyndte med at sige, at det var en uhyre Ulykke, at Trafikken paa den Maade var standset; derved var der opstaaet Forhold, som var til overordentlig stor Skade for vort Land.